

Tid, det kan jeg gøre endnu, 11 Aar efter.

Men den højtærede Konseilspræsident mente altsaa, at nu skulde vi kalde denne nye Formation for „det selvstændige Venstre“. Der er nogle, som paastaa, at Navnet gør intet til Sagen, men Navnet gør maaske noget alligevel. Navnet skulde gerne svare til den Gerning og til den Gavn, der bliver gjort. Det vil være rigtigt, om Skiltet passer nogenlunde til Forretningen. Vi forlange endog, at naar en Urtekræmmer vil sælge Margarine, skal han have et Skilt, hvorpaa der staar: Her sælges Margarine. Det kunde være heldigt, tror jeg — selv om vi ikke have nogen juridisk Berettigelse dertil, have vi dog en moralsk —, at forlange, at et Parti, der driver saadan en Slags Højre-Venstrepolitik, i alt Fald en Politik, som ikke er Venstre fuldt ud, men lidt indeholder mere af Højre end af Venstre, skulde sætte paa sit Skilt: Vi kalde os nok Venstre, men her sælges ogsaa Højrepolitik. Naa, Forretningens Art og Karakter er vist for Resten efterhaanden bleven saa tydelig, at man ikke behøver at sætte noget paa Skiltet, Sammenhængen er opdaget nu.

Naar man absolut vil have en Navneforandring, naar man ikke ønsker at kaldes for „Venstrereformpartiet“ længere — og det kan være ganske fornuftigt: naar det er to Partier, der hver har sit Navn, som nu skal slaas sammen, er det rimeligt, at de søge et nyt tredje Navn, som kan blive fælles, thi man har forhen skændtes rigtigt godt om de to gamle Navne — vil jeg henstille, at man finder et Navn, der er mere passende for den Politik, der skal føres, end det „selvstændige Venstre“. Hvad om man kaldte den nye Formation for „Mellempartiet“? Jeg tror, at dette Navn vilde nogenlunde ramme den Politik, som føres. Eller om man kaldte det „Centrum“, et Navn, der svarer i høj Grad dertil? Eller — hvis man absolut vil beholde „Venstre“ i Navnet —, hvis man kaldte det „det forhenværende Venstre“, tror jeg, man ramte det ret godt. Jeg indrømmer, at der er Mænd baade i Ministeriet og i Partiet, der en Gang have været Venstremænd, det er ganske rigtigt, og derfor tror jeg, at naar de sætte Pris paa at beholde Venstre i Navnet, skulde de kalde Partiet „det forhenværende Venstre“. Saa gøre vi det, som det ærede Medlem oppe fra Thy (Kierkegaard) sagde før, saa sige vi Sandheden fuldt ud, og hvorfor skulde vi ikke det?

Men det faar nu være med Hensyn til Navnet; en anden Ting er med Hensyn til Gavnet. Man siger „det selvstændige Venstre“, og den højtærede Konseilspræsident vil nærmere betegne Selvstændigheden derved, at det skal være et Venstre, som naturligvis ikke vil kunne undvære Samarbejde og lejlighedsvis Støtte fra andre Sider, men som i det væsentlige vil være i Stand til at føre Regeringen med Støtte fra sine egne. Det er rigtigt, at denne Formation ikke kan undvære Samarbejdet med og den lejlighedsvis Støtte fra andre Sider. Jeg vil nu ikke tale om Stillingen her i Tinget, her har det nye, saakaldte selvstændige Venstre endnu et Flertal, og her er Højre saa betydningsløst, at man behøver ikke at gøre noget for at søge dette Partis Støtte. Højre her i Folketinget er en saa mærkelig Formation, at paa faa Undtagelser nær synes Højre her i Folketinget at bestaa af en Samling ret kønne Attraps uden noget videre Indhold. Er der et Indhold, er det kun en Slags Sukkergodt, der serveres med megen Snak og mange Tak til de højtærede Ministre, hver Gang der er Lejlighed dertil. Men det er ikke Højre her i Tinget, der afgør Sagerne, det vide vi. Det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) sagde forleden Aar, da man vilde vide Højres Mening: De Herrer, der ville vide Højres Mening, skulde ikke spørge os henede, men de skulde spørge dem deroppe. Det er rigtigt. Men det er et Spørgsmaal, om dette saakaldte selvstændige Venstre vil være i Stand til at undvære den lejlighedsvis Støtte og Samarbejde fra de 2 Højregrupper her ovenover. At de ikke ville kunne undvære den lejlighedsvis Støtte og Samarbejdet hvert 3die Aar, er jeg ganske paa det rene med, og dette Samarbejde kommer vel ogsaa nok nogenlunde i Gang. Endskønt, det kommer ikke i Gang efter Gensidighedsprincippet, som det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) talte om før. Det er noget, som alle, der have deltaget i Politik, vide Besked om, at medens man altid har kunnet faa Højremænd til at stemme paa moderate, har det været vanskeligt at faa moderate til at stemme paa Højre, og at lige saavel som det nok lader sig gøre i Køge og andre Steder at faa Højre til at stemme paa Reformmænd, skal Højre nok faa at mærke, at det bliver meget vanskeligt at faa Reformmænd til at stemme paa Højre. Der bliver ikke noget videre Gensidighedsforhold.

Den højtærede Konseilspræsident siger, at det „selvstændige Venstre“ vil være